2:

בעי רבי אכין לדברי האומר כו'.

פירש לשון שני של ירושלמי וכללה

דמילתא היכא דהומם וחיללו על אחר

ויש בספרים ב׳ לשונות ורש״י

מ) ב"מ נד:

הגהות הב"ח

מימר או דלמא כיון דקדושה אחת

היא לא מימר יכו: אי הכי מיבעיא ליה

מיבעי ליה בלא נחכפר. דהכי איבעי

ליה למימר הפריש אשם להתכפר

בו והמיר בו והומם הראשון וחיללו

על אחר מהו שימיר בזה האחר כיון

דגופה החרינה הוא מימר או דלמא

כיון דמכח קמא אתא וחדא קדושה ים

דקמא הוה אשם והאי נמי אשם לא

מימר ולמה לי למימר נתכפר באחר:

ואי כ' קדושות וגוף אחד. קא מיבעיא

ליה תיבעי ליה בלא הומס וחיללו

והכי ליתני הפריש אשם והמיר בו

ואבד הראשון ונתכפר באשם אחר

שהפריש מעדרו ונמנא הראשון

וניתק לעולה דהוה ליה גוף אחד

ושתי קדושות מהו מי אמר כיון דחד

(ס) גופה הוא ידו יסוכיודמספהה ליה

ולהכי קא מתמה אמאי קתני תרתי כיו :

חדה מגו חדה. כלומר אם תמלא

לומר קאמר וחדא בעיא היא והכי

קאמר הפריש אשם והמיר בו והומם

וחיללו דהוה ליה האי (1) גוף שני

וקדושה אחת מהו: ואם תימלי לומר. הכא כיון דקדושה אחת היא אינו

מימר לחוכשו (משום דבההיא קדושה)

איתמר (ו) בה ואינו מימר בה פעם

אחרת ם: שני גופין ושתי קדושות מהו.

כגון לח אבד שני זה לבו (ח) מתכפר באחר

ושני ניתק לעולה כשנמנא מהו כיון

דהשתא שני הוא והדושה אחרת היא

מימר או דלמא סוף סוף מכח קמא

אתא ואינו מימר. לגז לדז בלישנא

אחרינא ירושלמי גרסי׳ לה ותרתי

הבעי הפריש אשם והמיר בו והומם

וחיללו על אחר מהו שימיר בו דהוי

ליה שני גופין וקדושה אחת ומספקא

ליה כדפרישית בלישנא דלעיל או שלא

הומם אלא להן (אם) נתכפר באחר

וניתק זה לעולה כשנמלא והוה ליה

שתי קדושות וגוף אחד מהו שימיר

ופירושה כדפרישית: המר נון (ליה) אביי הדין קמיבעיא. אי זו מהן הויא עיקר שאלתו אי קדושה אחרת

באותו הגוף כו' כדפרישית (ש) דהיינו

(ה) גמ' חדה מגו חדה קה מיבעיא ליה הומם והומר וחללו מיבעית ניה הומם והובדר וחכנו: (3) שם בעי ר' אבין וכר' וחללו על חבירו: (ג) שם מי אמריטן באשם קמא הוא דאיבו מוסיף וכו' באומה קדושה מוסיף: (ד) רש"י ד"ה והומם וכו' באשם (ד) רש"ד "ה והותם זכוי במשם אחר שאבד כל"ל וחיבת אחר נמחק: (ס) ד"ה ואי ב' קדושות וכו' כיון דחד גופא ושתי קדושות הוא דמספקא ליה: (וֹ) ד"ה מדא וכו׳ דהוה ליה האי שני גופים וקדוקה: (ו) ד"ה ולס מימלי וכו' משום דבההיא קדושה איתמר בה הומר בה פעם אחת הס"ד: (מ) ד"ה שני גופין וכו' ומתכפר וכו' ואינו לישנא אחרינא בירושלמי: 3"6 ורישית בלא חילול דהיינו וכר וקדושה אחת טפי כנ"ל ותיבת חדא נמחק:

הגהות הגר"א

[א] גם' וחוזר וממיר ה"מ אותו הגוף. ל"ד אלא משום סיפא נקט לה: [ב] שם וחללו חבירו. מלח ט: [ב] שם מופט מפיח: מכנ חבירו יש למחוק: [ג] שם והוסיף חומש. ז"ל מהו שיוסיף חומשה: [ד] שם נתכפרו באשס. ז"ל מכפר: [ה] שם הדין קמיבעים ליה. ל"ל ה"ן ון שם הדין קמיבעית ליה. ל"ל ה": [1] שם באשם קמל היא דמוסיף. ל"ל דאינו מוסיף: [1] שם אין מוסיף חומש. מלח אין יש למחוק: [ח] רש"י ד"ה ואין הקדש שני. והיינו הקדש שני כגון שהומם כר. ולכך לריך כש"י לדחוק ולחלק בין חם לבע"מ אבל לפי"ז לשון הגמ' הוא דחוק מאד מי אמרינן באשם קמא כר וכן כל הגמ' ול"ג דהקדש שני הוא מתפים בו דבר אחר ובעיא דר' לתפים בו דבר לחת ובשים דר אבין הוא ג"כ אם התפים בגוף או בקדושה שנית דבר אחר אם פורק את ההתפסה אם מוסיף עליו חומש וכ"ז דוקא אם הוסיף חומש על הקדש ראשון אבל אם לחמש על הקדם לחשון מזכר מהם לא פדה את הראשון מוסיף חומש על ההתפסה דקאמר בגת' משום דבההיא קדושה איתוסף כו' ולפ"ו אמיא כל הסוגיא שפיר וכסוגיא דלעיל גבי תמורה:

מוסף רש"י

ילא המתפים. זה מחת הראשון, שהשני נתפס בקדושה של אחר ולא מחמת עלמה באה לו (ב"מ נד:).

רבינו גרשום

והומם האשם וחיללו על אחר. ונאבד אותו שחילל עליו והביא אשם אחד ונכפר בו ואח״כ נמצא שימיר בו. דהשתא איכא ב׳ גופין . וב׳ קדושות דמעיקרא הפריש אשם דהיינו קדושה אחוו וגוף: אחד והימר בו והומם וחיללו על אחר וניתק זה לעולה היינו קדושה אחריתי וגוף אחר: ומאי קא מיבעיא ליה אי ב' גופין וקדושה אחת. אם ממירין וחוזרין בו והמיר בו והומם וחיללו על אחר מהו לחזור ולהמיר באותו אחר דהאי אחר הייוו נוף אחר אחר החור היינו גוף אחר באותה קדושה עצמה דאשם: ואי ב' קדושות וגוף אחר קא מיבעיא ליה תיבעי ליה בלא הומם. וליבעי הכי הפריש אשם להתכפר בו והמיר בו ונאבד האשם ונתכפר

פב א מיי פיו מהלי ערכין והומס. הראשון: וחילנו על אחר יעו ונסכפר באשם אחר. (ד) אחר שאבד אשם שני זה שחילל הראשון עליו ונתכפר באחר ואח"כ נמצא זה: **וניסק לעולה**. דאשם שכיפרו בעליו באחר סחמיה לשם עולח 🍳 נדבת לבור קאי דהיינו מן המוחרות דמדרש יהוידע הכהן בפ" ולד חטאת (לקמן דף כג:): מהו כיש שימירו בו. מי אמרינן כיון דמכח קמא אתא אין ממירין בו דהא המיר בראשון או דלמא כיון דגופא אחרינא הוא וקדושה אחריתי היא דכי המיר בקמא הוה אשם והאי הוה עולה הלכך ממירין: אי שני גופין וקדושה אחם. מיבעיא ליה דמי אמרינן כיון דגופא אחרינא הוה

> והומם וחללו על אחר ונתכפר באשם אחר וניתק לעולה מהו שימיר בו אמר אביי מאי קא מיבעיא ליה אי ב' גופים וקדושה אחת תיבעי ליה בלא מתכפר אי ב' קדושות וגוף אחד תיבעי ליה בלא הומם ור' אבין חדא מגו חדא קמיבעיא ליה ואם תימצי לומר שני גופין וקדושה אחת לא משום דבההיא קדושה הא שלי איתמר בה חדא זימנא שני גופין ושתי קדושות מהו תיקו לישנא אחרינא בעי ר' אבין לרבי יוחנן דאמר אין ממירין וחוזרין וממירין הפריש אשם להתכפר בו והמיר בו והומם וחללו על אחר מהו שיחזור וימיר מנתכפר באשם אחר וניתק זה לעולה מהו שיחזיר וימיר אמר אביי חהי קא מיבעיא ליה קדושה אחרת באותו הגוף לא ניבעי הומם

וחללו סבאחר אי גוף אחד באותה קדושה לא ניבעי נתכפר באשם אחר ורבי אבין חדא מגו חדא קא מיבעיא ליה ח הומם (4) וחללו על אחר מהו שיחזור וימיר מי אמרינן באשם ראשון הוא דאין חוזר וממיר אבל בגוף אחד אע"ג ם דקדיש אותה קדושה חוזר וממיר או דלמא כל באותה קדושה אין חוזר וממיר ואם תימצא לומר הדין גוף אחד כיון דבאותה קדושה קאים אין חוזר וממיר אלא נתכפר באשם אחר וניתק זה © ראשון לעולה מהו שיחזיר וימיר בו מי אמרינן כי אין ממיר וא וחוזר וממיר הני מילי אותן הגוף באותה קרושה אבל אותו הגוף בקדושה אחרת חוזר וממיר או דלמא אף על יוקדושה אחרת כיון דאותו הגוף הוא אין חוזר וממיר תיקו: יא"ר יהושע בן לוי אמר רב פפא מוסיף חומש ואין הקדש שני מוסיף חומש אמר רב פפא מאי מעמא דרבי יהושע בן לוי אמר קרא יואם המקדיש יגאל את ביתו ויםף חמישית מקריש ולא המתפים בעי רבי אבין הפריש אשם להתכפר בו והומם יש והוסיף עליו חומש וחללו (ב) יש חבירו ונתכפר באשם אחר וניתק זה לעולה ימהו שיוביף עליו חומש אמר אביי מאי קא מיבעיא ליה אי שני גופין וקדושה אחת קא מיבעיא ליה תיבעי ליה בלא נתכפר אי שתי קדושות וגוף אחד קא מיבעיא ליה תיבעי בלא הומם ורבי אבין חדא מגו חדא קמיבעיא ליה אם תימצא לומר שני גופין וקדושה אחת לא משום דבההיא קרושה איתוסף בה חדא זימנא חומש שני גופין ושתי קדושות מאי תיקו לישנא אחרינא בעי רבי אבין הפריש אשם להתכפר בו והומם וחללו על אחר נו והוסיף יו חומש בן נתכפרו באשם אחר וניתק זה לעולה מהו שיוסיף עליו חומש אמר אביי [ה] הדין קא מיבעיא ליה אי קדושה אחרת באותו הגוף קא מיבעיא ליה לא ניבעי ייוליה הומם ייו אי גוף אחד באותה קדושה כו' וחללו על אחר מהו שיומיף עליו חומש מי אמרי' באשם קמא © וו הוא יי דמומיף אבל בגוף אחד אע"ג דקאים באותה קדושה ייווי [אין] מומיף חומש

אן בחוסו הגוף כוי כדפרישית ^(ש) דהיינו גוף אחד ושחי קדושות לא ניבעי הומם וחיללו כו' ורבי אבין חדא מגו חדא קא מיבעיא ליה ואח"ל קאמר. והשתא להאי לישנא לא בעי מידי משני גופים ושתי קדושות אלא ה״ק אם תימצי לומר ליו גוף אחד באותה קדושה כו׳ ליו ולהאי לישנא חשיב שני גופין וקדושה אחת לים חדא טפי משתי קדושות וגוף אחד: 'ואין הקדש שני מוסיף חומש. והן והיינו הקדש שני כגון שהומם הראשון וחיללו על אחר והוי האי אחר הקדש שני ואם הומם מו וחיללו אינו מוסיף עליו חומש ותמורה נמי הויא הקדש שני: הפריש אשם להסכפר בו כו'. כדלעיל דהוו להו שני גופים ושתי קדושות מהו: מחי קה מיבעיה ליה. לרבי הבין דסלקה אדעתין דבעיה דר׳ הבין לאו שני גופין ושתי קדושות בעי אלא בתרי מילי פליג מילחיה דקמייתא הוו שני גופין וקדושה אחת ואידך נתכפר באשם אחר כלומר שלא הומם הראשון אלא שאבד ונחכפר באחר ונמלא זה וניחק לעולה דהוו להו שחי קדושות וגוף אחד מהו הלכך פריך אביי הי מינייהו עיקר בעיח דר׳ אבין ליבעי ^{מאז}להדיא ולישמע אידך מינה: אי שני גופין וקדושה אחת קמיבעיא ליה חיבעי ליה בלא נסכפר. באחר אלא הומם הראשון וחיללו והוסיף עליו חומש דחומש לא שייך בקדשי מזבח בלא מום דהא חם לא נפיק לחולין והומם האי שני מהו כלומר מי אמרינן כיון דקדושה אחת היא אינו מוסיף בה חומש אחרינא או דילמא כיון דב' גופין נינהו מוסיף בה חומש וכי אמר ר׳ יהושע הקדש שני אינו מוסיף ביה חומש כגון מחפים בעל מום לבדק הבית וחיללו בבעל מום אחר מם דהאי לא מחדש בה מידי אבל הכא דמתפים תם בבעל מום דהאי חזי למובח מגוהקדש מהו שני קרינן ביה דההוא קמא לא חזי אלא לדמי והאי חזי למובח וקדושה חדשה היא: אי שפי קדושום וגוף אחד מיבעיה ליה סיבעי ליה בלה הומם. קודם שאבד מהן אלא אבד והפריש אחרת ונתכפר בו ונמצא הראשון וניתק לעולה מהו מי אמרינן הקדש שני הוא שהרי נחכפר באחר וזה טפל לו ואם הומם ובא לחללו לא יוסיף עליו חומש

ר (ביים) מאן לייל לחדא. (ציק) מבן דהאי. ככאן היה הנהה ונחתך וחגל על דאבדין. וככ"י אחר דהאי בה מנידי וכי (ביים) מגן לייל לאו הקדש. (ציק) מדן הקדש ראשון קרינא מינת שני נמחק (ביים) מגן קודה בה מידי וכי (ביים) מגן לייל לאו הקדש. (ציק) מגן פואבים מאבד או לא אבדו והפריש וכי (ביים) מגן פואבים מאבד או לא אבדו והפריש וכי (ביים) מגן פייל בגון שנאבד השני (בראיב)

באשם אחד ואח"כ נמצא הראשון וניתק (זה) לעולה דהיינו אותו גוף עצמו בקדושה אחרת יעולה הוי השתא מהו שיחזור וימיר באותו גוף עצמו בקדושה אחרת: ור" אבין דקא מערכ להו בחדא היינו מעמא משום דחדא מנו חדא קא מיבעיא ליה. בדין אם תימצא לומר הכי קאמר אם תמצא לומר ב" גופין בקדושה אחת אין חזור ומימר משום דבההיא קדושה הא כבר המיר בה חדא זימנא והם הכי נמי ב" קדושות וגוף אחד אין חוזרין וממירין דהא כבר המיר באותו גוף ב' גופין וב' קדושות מהו דבעיא עם המום ונתכפר מסתברא בב' גופין וב׳ קרושות כדאמרו לעיל: "א בטי ד' אביו בר. ובהאי לישנא לא מיירי כלל בב׳ גופיו וב׳ קרושות אלא או ב׳ קרושות וגוף א׳ או ב׳ גופיו בקדושה אחת דהאי נתכפר באשם הוי כגוו ונתכפר באשם בעיא אחריתי היא בב׳ קרושות גוף א׳: אם ב׳ גופיו ב׳ גופיו או ב׳ גופיו ב׳ גופיו ב׳ גופיו או ב׳ גופיו בידושה אחת דהאי נתכפר באשם הוי כגוו ונתכפר באשם בעיא אחריתי היא ב׳ קרושות גוף א׳: אם ב׳ גופיו ב׳ גופי קרושת כאורן לשני? את בקר אבק בר, ובהאי לייטנג א כי היי כלכ בבי גופין בי קרושות את או בי קירושות האת אור בי קורשות הוא אהקרש שני מוסיף חומש. כלומר בעלים שפורין הקרשן מוסיפין חומש ברבעים אורו ובר אתר אין מדונה בדוף אי הי בי הופין החומש אורו ברבע את המבער בנוך אי א בי הוא בעד לשני לענין חומש ברבעי הער בעלים אורו ברבע הוא אין מומש ברבער היו בעד לא אתר בעלים אורו ונימר בנוך אי וב' קרושות או בב' גופין וב' קרושות אשם להתכפר באחר ונמצא ראשון (דהויא עולה) [וניתק לעולה] הומש אהקרש שני מיירי כלל בב' גופין וב' קרושות כר' וכהאי ל"א דלעיל:

שימה מקובצת

אי שתי קדושות וגוף אחד ובר. עי בהשמטות בסוף המסכת: מהו שיוסיף עליו חומש וכר. עי בהשמטור בסוף המסכת: אי שתי קדושות וגוף אחד קא מיבעיא לית תיבעי בלא חומם. גליון תימה כיון שלא חיללו מעולם וגוף אחד הוא למה לא יוסיף חומש וכ"ת דמה שניתק מאשם חשיב כהקדש שני א"כ מאי קאמר בסמוך את"ל שני גופים וקדושה אחת לא דכבר הוסיף חומש בהך קדושה אבל שני גופים ושתי קדושות חשיב לראשון אלמא דשתי קדושות חשבינן להקדש ראשון א) וי"ל דודאי שתי קדושות לבד או שני גופים לבר חשיב להקדש האשון:

ם). ג׳ קה׳ץ נ״צ נדאה דלא גרים השיטמ״ק הל״א שהוא לשון הירושלמי כדפירש רש״י ז״ל דהה לל״א בעי ליה אי מוסיף חומש בשני קדושות וגוף אחד אע״פ שלא הוסיף ביה חומש מעולם.

פג ב מיי׳ שם הל"ו:

תורה אור השלם

1. וְאָם הַּמֶּקְדִּישׁ יִגְאַל אֶת בִּיתוֹ וְיָטַף הֲמִישִׁית בָּטֶף עֶרְבְּּךְ עָלִיו וְהָיָה לוֹ: ויקרא כז טו

שינויי נוסחאות

ונתכפר באשם אחר פירוש מיו כגון שנאבד אֹיתַמֶּר נה (ש״מ) כן אימר הראשון ואח"כ נמצא וניתק הוא לעולה בה ליק, ועיין רש"ש, גל וימיר. ס"א איינ (מככר (ש"ח) ד) אביי הדין קא מינצעי ליה אי קדושה (ש"ח) ד) ומיללו על אחר אי גוף אחר (ש"ח), ועיי זהו שני גופין ושתי קדושות הומס וחיללו על אחר ולא נתכפר באשם קרוט (ש"מ) שן הריכה על מהוג לוי גוף אחר (ש"מ), ועיי רש"ש. ו] ל"ל המיר והומם אחר זהו שני גופין וקדושה אחת לא הומם אלא נתכפר באשם אחר וניתה וכו' (מרא"כ) ז] אע"ג דקאים (כוי (מודא"ב) זן מע"ג דקאים באותה קלושה (ש"מ) יו] גוף אחר כיון (ש"מ) יו] זה הראשון לעולה (ש"מ) יו] אע"ג דקדושה ממכת היא כיון (ש"מ) יו] והומס וחיללו על אחר והומיף עליו זה לעולה כגון שנאבד ואחר כך נמלא אחר שנתכפר באשם אחר זהו שתי קדושות וגוף אחד וללשון שני ונתכפר באשם אחר רוצה לומר א"נ חומש ומתכפר (נבכ"י אחר חומש ומתכפר (נבכ"י אחר והוסיף עליו חומש וחללו על תבירון (m'm) ל"ל והוסיף עליו חומש וחיללו על אחר מהו שיוסיף עליו חומש ותכפר נתכפר וב' בעיות הן וכן גבי מוסיף חומש יש שתי לשונות כי הכח: באשם וכו' (ח"ו) יכן על אחר טו] ניבעי הומם וחיללו על גופין וקדושה אחת לא מיבעי ונתכפר ור' אביו חדא מגו חדא מיבעי ליה הומס וחילון, וכו' מי אמריען באס קא היו אומס היות להיינו מומיף אבל וכוי (חדים) יון הוא דאינו מומיף חומש אבל (שדת) יון קדושה מומיף חומש מיכת אין נמחק (שדת) יען אחר ואבד אותו אחר ונתכפר כלחר שהביא מעדרו ולח"כ נמלל זה והשאר נמחק (ש"מ) כ] כ"ל נדבת יחיד (מרא"כ) כא] מהו שימיר בו (ש"מ) כב] הד"א כ"ק שימיר בו (ש"מ) לג] קדושה הוה (מ"מ) לד] הול אינו יכול להחזיר ולהמיר בו או דלמא כיון דקדושה אחריתי הוא דמעיקרא אשם והשתא עולה חוזר וממיר דס"ד דר' אבין חדא בעיא הוא דמספקא (ש"מ) לה] וכיון למספקא ליה לאביי להכי כו'. (צ"ק) לו] נ"א אין ממירין בו דהא המיר בו מתיכין בו דהם התיל בו חד זימנא או דלמא כיון דב' קדושות הוא דכי המיל פעם אחת הוי אשם והשתא הוי מומת היה מסס והשמם הדי עולה ממירין בו וכיון דנחד גופל ניה כו' מספקה ליה כו' כו' ע' ח"ג וגרספו, כהן הינו מימר משום דבההיא קדושה אימר בה חדא זימנא והינו מימר בה. (צ"ק) לע] רש"ק מ"ז ועיין ביעב"ץ וברט"ט לחין לריך להגיה ל] ובכי" לחר ואת"ל משום דבההיא קדושה הא אתמיר בה הומר בה פעם אחרת שני הוכתר בה פעם אחרת שני גופין ושתי קדושות מהו כגון אם אבד שני זה ומתכפר באחר כל"ל (ש"ח) (ל) כגון אם לכד (ש"ח) (כ) ל"ל ונתכפר (דבנ"ח מרא"ב) (ג) מיימר לישנא אחרינא (ש"מ) לד] הס"ד לישנא אחריכה (שייח) להן הס"ד ר' יהושע הקי
החלי ד"ה ל"א מירושלות: (ציים)
מון מיצח ליא מבד ובתכבר (שייח)
בוף אחד. (ווואים ל למו לא למון לא מבד ובתכבר (שייח)
בוף אחד. (ווואים ל למו לא האוד (מוכל אחד לימול אחד לימול אחד לימול (שייח)
במיל אות הי מון הומם ומחללו (שייח) מאן ל"ל לחדא.
מון מייח מן הומם ומחללו (שייח) מאן ל"ל לחדא.
מונייל תותי דהאי לא ממדע בה פוידי וכיו (שייח) מגן לי אחדו הוא לא ממדע בה פוידי וכיו (שייח) מגן לי